

РЕШЕНИЕ

№ 35327

гр. София, 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5778** по описа за **2025** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Д. М. Г., чрез пълномощника си адв. Н. С. срещу Решение № 1418/14.04.2025 г., постановено по АНД № 1012/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 129-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2400578/20.12.2024 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда – Софийска област“, с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда на дружеството, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), във връзка с чл. 16, т. 1, б. “б“, във връзка с чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

В касационната жалба се излагат доводи, че решението е издадено при нарушение на закона и съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че въззивния съд в нарушение на чл. 16, т. 1, б. „б“ и чл. 40, т. 1 от Наредба № 2, може да е лице, което няма качеството „строител“ по смисъла на с. р. Счита, че в случая е налице липса на правосубектност от страна на дружеството. Моли се да бъде отменено обжалваното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Н., който поддържа

изцяло касационната жалба. Излага доводи, че дружеството не притежава качеството „строител“, а е възложител. Претендира разноски, за които представя списък.

Ответникът, директор на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, редовно призван в съдебно заседание се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба и моли да бъде потвърдено оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да бъде оставено в сила оспорено решение, като правилно и законосъобразно.

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 1418/14.04.2025 г., постановено по АНД № 1012/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 129-ти състав, съдът е потвърдил НП № 23-2400578/20.12.2024 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда – Софийска област“, с което на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда на дружеството-касатор, е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева за нарушение на чл. 14, ал. 1 от ЗЗБУТ, във връзка с чл. 16, т. 1, б. “б“, във връзка с чл. 40, т. 1 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи.

За да постанови обжалваното решение СРС е приел за установено от фактичестката страна, че 16.10.2024 г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство на „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД на обект „ [жк], надвеси, подпорни стени, градински елементи, ограда и пречиствателно съоръжение в УПИ-1908 за жилищно строителство, спорт и въжена линия“, кв. 1, местност в.з. „М. долина-Бункера“, р-н Витоша, [населено място]. При проверката е констатирано, че на обекта, представляващ работно място не са осигурени здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работещите да бъдат отстранени, ограничени или намалени, като не са осигурени комплексни ЗБУТ на всички работещи, на подизпълнителите, и на лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност, при извършване на СМР на изпълняваните строежи, в съответствие с минималните изисквания за ЗБУТ във всички случаи, свързани с работата, като не са били предприети мерки срещу падане от височина на сгради „Ж“, „З“ и „Е“, като не са били обезопасени конструктивните и технологични отвори (за ВиК, за прозорци и др.) на всички нива на строящите се къщи, както и контурите на етажните плочи на всички нива чрез парапети, ограждения или здраво покритие, които да понесат съответното натоварване.

За така констатираното в качеството на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, както и по смисъла на §1, т. 2 от ЗД на ЗЗБУТ, от АНО е ангажирана отговорността на „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД като административнонаказателното производство е започнало със съставяне на АУАН № 23-2400578/22.10.2024 г. от М. М. М. – главен инспектор при ДИТ-СО, в присъствие на упълномощен представител на „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД – Р. Г. Алит, на който е предявен и връчен. Съдът е установил от показанията на актосъствителя М., че лицето Р. Алит и по време на проверката на 16.10.2024 г. се е намирал на проверения обект в качеството на служител на „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД и технически ръководител на обекта, като на същия била връчена и съставената призовка по чл. 45, ал. 1 от АПК. Установено е още, че на обекта се намирали и полагали труд и служители на други дружества, ангажирани със строителния процес на обекта, в качеството на подизпълнители.

С оглед на направените констатации по време на извършената проверка, М. М. и Ж. П. издали акт за спиране на СМР на обекта до отстраняване на нарушението, а в съставения АУАН констатираното нарушение е квалифицирано по чл. 14, ал. 1 ЗЗБУТ, във връзка с чл. 16, т. 1, б. “б“ и чл. 40, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. Срещу АУАН не са депозириани писмени възражения. Въз основа на съставения АУАН и при

идентично описание на фактичката обстановка и при същата правна квалификация като посочената в АУАН е издадено обжалваното НП, с което на дружеството-касатор в качеството на работодател и на осн. чл. 413, ал. 2 КТ е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лева.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при издаване и връчване на АУАН и НП не са допуснати нарушения, като са били спазени изискванията на чл. 40, ал. 1, чл. 42, чл. 43, ал. 1 от ЗАНН.

Съдът е приел, че дружеството „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД има качеството "строител" - той е страна /изпълнител/ по договор за строителство от 07.11.2023 г., сключен с „Планекс Проджект Мениджмънт“ ООД, както и качеството "работодател" по смисъла на § 1, т. 10 от Наредба № 2/22.03.2004 г.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП от решаващия състав е прието, че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл. 413, ал. 2 КТ, тъй като със своето бездействие не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение.

По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в предвидения в разпоредбата на чл. 413, ал. 2 КТ размер, т.к. се касае за първо по ред нарушение и то е формално по своя характер. СРС е приел, че извършеното нарушение не може да се квалифицира като маловажно по смисъла на чл. 415в от КТ, тъй като по делото не са представени доказателства за това, че то е било отстранено веднага след констатирането му.

По тези съображения, подробно мотивирани в обжалвания съдебен акт, Софийски районен съд е потвърдил процесното НП.

Изложената фактическа обстановка е установена от писмените доказателства по делото и дадените свидетелски показания на М. М.-главен инспектор ДИТ СО и Ж. П..

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXV касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС е правилно, поради следните съображения.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителите и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. С оглед на това, настоящата касационна инстанция не споделя изводите на касатора за неправилност на постановеното решение.

Съгласно нормата на чл. 275, ал. 1 от КТ "Работодателят е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. Конкретните правила са разписани в ЗЗБУТ, а когато се касае за случай на СМР са доразвити в Наредба № 2/22.03.2004 г. В нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗЗБУТ е посочено, че Юридическите и физическите лица, които

самостоятелно наемат работещи,... са длъжни да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.

Предвид посочената нормативна уредба касационната инстанция счита, че за „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД съществува задължение "във всички случаи", да осигурява здравословни и безопасни условия на труд, свързани с работата както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места, в т. ч и във вътрешната част на процесния строеж.

На следващо място, според разпоредбата на чл. 16, т. 1, б. "б" и чл. 40 от Наредба № 2/22.03.2004 г., строителят осигурява комплексни ЗБУТ на всички работещи на строителния обект, на подизпълнителите и на лицата, самостоятелно упражняващи трудова дейност, при извършване на СМР на изпълняваните от него строежи, в съответствие с минималните изисквания на тази наредба, в това число отворите в строителни и конструктивни елементи (стени, етажни плочи, покриви и др.), които създават опасност за падане от височина се обезопасяват чрез парапети, ограждения или здраво покритие, които да понесат съответното натоварване и се означават и/или сигнализируют по подходящ начин. Безспорен и доказан е и факта на нарушението като липсва неяснота относно качеството на наказаното дружество, а именно „работодател“. Безспорно е установено от доказателствата по делото, че „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД има качеството "строител" - той е страна (изпълнител) по договор за строителство от 07.11.2023 г., сключен с „Планекс Проджект Мениджмънт“ ООД, както и качеството "работодател" по смисъла на § 1, т. 10 от Наредба № 2/22.03.2004 г.

В тази връзка, видно от § 1 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004 г. са дадени легални определения на използваните в нормативния акт понятия, според които т. 2. "Строител" е лицето, определено в ЗУТ, което самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение, а т. 7. "Подизпълнител" е всяко физическо или юридическо лице, на което е възложено от строителя да извършва част от задълженията му. Тоест, строител и подизпълнител по смисъла на наредбата са две различни лица и вменените за строителя задължения няма как да се припишат на подизпълнителя по смисъла на тази наредба.

Субект на административно-наказателна отговорност по чл. 413, ал. 2 КТ е лице, което има качеството на "работодател". Легалната дефиниция на "работодател" е дадена в § 1, т. 1. от ДР на Кодекса на труда - "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател.

В този смисъл, следва да се има предвид, че законодателят е уредил обществените отношения, свързани с осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в специален закон, а именно в Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/. Касационният съд намира, че в настоящата хипотеза при определяне качеството на "работодател" намира приложение легалната дефиниция на понятието, съдържаща се в § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004 г., която съответства на същото понятие, дадено и в специалния ЗЗБУТ. Съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗЗБУТ – "Работодател" е 1. понятието, определено в § 1, т. 1 от ДР на Кодекса на труда, и 2. всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. Законодателят не случайно е разширил кръга на субектите, които определя

като работодатели съгласно ЗЗБУТ и другите подзаконовни нормативни актове, уреждащи обществените отношения, свързани с осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в насока засилване на защитата на лицата, полагащи труд. В тази връзка следва да се приеме, че в процесния случай дружеството има качеството на "работодател" по смисъла на § 1, т. 10 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004 г., която определя като работодател всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, което самостоятелно наема работещи по трудово правоотношение, както и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и др.).

Затова приложимата санкционна норма по отношение на възложителя за нарушението по чл. 16, т. 1, б. "б" и чл. 40, т. 1 от Наредба № 2/22.03.2004 г. е тази по чл. 413, ал. 2 КТ. Предвид разпоредбата на чл. 16, т. 1, б. "б" от Наредба № 2/22.03.2004 г., която въвежда конкретни задължения за осигуряване на ЗБУТ за строителя, вкл. и задължението да осигурява комплексни ЗБУТ на всички работещи на строителния обект, вкл. на подизпълнителите при извършване на СМР на изпълняваните от него строежи, в съответствие с минималните изисквания на тази наредба, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на санкционираното дружество, в качеството му на работодател.

По отношение на размера на наложеното наказание, настоящият съдебен състав счита, че така определен, същият е около предвидения минимум и изпълнява превантивната си и предупредително-възпиращата си функции по отношение на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Изцяло се споделят изводите на районния съд, че не се налице основания случаят да се квалифицира като маловажен.

Касационната инстанция намира за правилни изводите на районния съд, касателно законосъобразното подвеждане на извършеното административно нарушение под съответната административно наказателна разпоредба, както и относно размера на наложената санкция.

По изложените доводи не е налице твърдяното от касатора отменително основание.

Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юриконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 130 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1418/14.04.2025 г., постановено по АНД № 1012/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 129-ти състав.

ОСЪЖДА „ПЛАНЕКС ВАРНА“ ООД, ЕИК:[ЕИК], представлявано от управителя Д. М. Г., да заплати на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, сума в размер на 130 (сто и тридесет) лева, представляваща юриконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: